

**ВЫХОДИТЬ во Львовѣ що Середы и Суботы (кромъ ру-
сихъ святъ) о 4-й годинѣ пополудни. Литерат. додатокъ
"Библіотека наизнам. повѣстей" виходить по 2 печат. ар-
кушъ кождого 16-го и послѣднаго дня кождого мѣсяца.**
Редакція, адміністрація и енопедиція поль Ч. 8 улицы
Академична.
Всѣ листы, посылки и роклямациі належить пересылати
поль адресою: редакція и адміністрація "Дѣло" Ч. 8 ул.
Академична.

ВП. Читателъвъ въ Россіи просимо ма-
на уважъ, що въ вымовѣ *ъ*=*ji*, *ö*, *ü*=*i*, *u* (въ
рединѣ и на конци словъ)=*y*, *u* (на початку
словъ)=*i*, *ö* (на початку словъ)=*vi*.

V-8

Пора намъ Русинамъ — всѣмъ до одного, — пора стрепенутись и станути на нову дорогу! А не такъ то й дуже нова та дорога, якъ радше не добре доси вымощена ве всюда ясно проведена и вытычена, часто изуравникомъ, а еще частѣйше бурянамъ заросла, закрыта, посохлыми ложаками закидана. Се не-мовѣбы той широкій гостинецъ не добре чильноватый, не всѣма учащаный а гдекинъ и зовсѣмъ полишеный. Перетворилася дорога нашего народного розвою въ якісь

не вѣсть добре проглядныи шляхъ, всѧнныи рож-
ными стежочками, що выбѣгаютъ неразъ и на ма-
вѣцѣ и безпути та пропасти, хочь имаютъ вестъ
до одной цѣли. За тыми буринами та поперехре-
щуваными стежочками и мановцами неразъ та
и не одному тяжко доглядѣтись простой до-
роги, ясной цѣли нашего народного розвою
и не одинъ движуся, що се тоюжъ таки до-
рогою могли простувати наши батьки и дѣда
такъ сиѣло до ясной меты нашихъ народныхъ
идеаловъ, а що теперь та сама дорога стала
такою не-новыбы запедбаною. Послѣдній про-
цесь, якъ не можна лучше, выявивъ передъ
нашими очима въ яскравомъ свѣтлѣ тѣ мано-
ї, що то почиваются нѣбы на грунтѣ нашо
народной дороги, а тыль часомъ чимъ дальнѣ
тыль болѣше ведуть до безпути, до пропастей
до затраты нашей народности. Немало щи-
рыхъ патріотовъ, ба навѣть значна, дуж-
налична большоѣсть Русинокъ вже давно яс-

бачила згубиость той блуканины по мано-
щахъ и указувала на просту дорогу, котро-
сльдус быти напередъ кождому, кто только хоч-
бути Русиномъ и прислужитись добру своимъ
внрода. Нѣколи не забракло у насъ голосовъ
ще вже давно передъ тыль ажъ до послѣдне-
хъ вѣкъ накликали блукюющихъ отжитись и бы-
просто та праведно. Такиже голосныи убо-
нешенья были тѣ такъ часты и на цѣлой вѣ-
кѣ Руси таєль широ витай замечъ до эго-

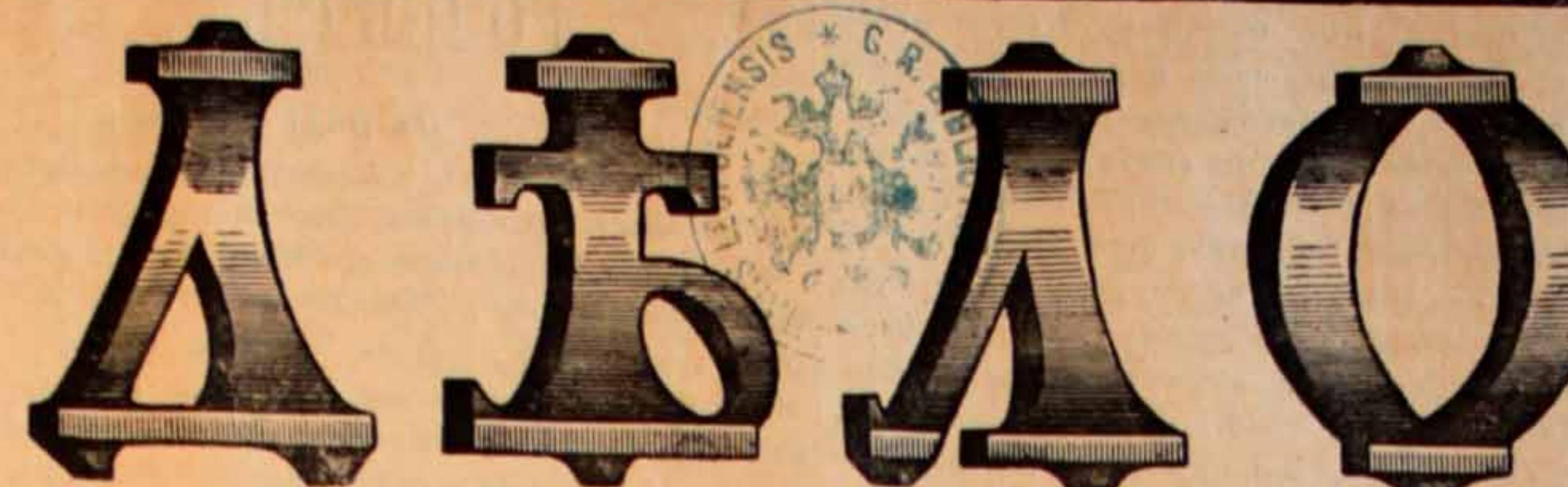
J. E. V. 59

БОЛГАРІЯ

и угорскій Русинъ Юрій Венелинъ

Нема народа иль наимень существо, чи
славянского чи неславянского, который бы
важе иль даещь давна не занеси чави у насть
и не обогачавши настими силами, жиль сковать.
Дуже часто на нашу школу. Важе то иль бы
иже злодействие фатумъ ишло том у насть иль
иже иль иль, що наизнаменитѣй нашій му-
жѣ, наилѣпшій таланты выслуговувалисѧ чу-
жинъ, посвѧтили свои труды чужинъ народамъ
востороннимъ, котрой бечь того наевть могли
були обѣйтися, а своего вырѣкалисѧ, мовыбы то
було сорокъ — бути Русиномъ. Недавно еще
бо дошире передъ рожомъ чули мы иль устѣ
одного Русина, членъ рады школьной краевої
иже гордо чванился, що у него иже кровь РУ-
СИА есть помъсково пожваша и иѣкто не раз-
дѣлиши виже одныхъ вложить бѣть другихъ.
Не може сиротъ поквальитися, щобы буши тако
злачею godem, то рады хоть трохи прижив-
ши чужою лѣнивою кроющъ, а коли и тогъ
нена, то хоть удати, що она перемѣшана и еще
забокистися на томъ.

Такихъ житилицъ было у насъ колись
чо мало, иль несть, хвали Богу, що ракъ мен-
ши, иное то въ тому, що иже юдоли самыть
прѣзь природы житилицъ илоскѣды иводятся.
Про нихъ не будемъ сомнѣвати, иаждый изъ

Предплата на „Дѣло“ для Австроіи:		Для Россіи	
на цѣлый рокъ . . .	8 зр.	на цѣлый рокъ . . .	8 рубл.
на полъ року . . .	4 зр.	на полъ року . . .	4 рубл.
на четверть року . . .	2 зр.	на четверть року . . .	2 рубл.
съ дод. „Библіотеки“:		съ дод. „Библіотеки“:	
на цѣлый рокъ . . .	12 зр.	на цѣлый рокъ . . .	12 рубл.
на полъ року . . .	6 зр.	на полъ року . . .	6 рубл.
на четверть року . . .	3 зр.	на четверть року . . .	3 рубл.
на самъ додатокъ:		на самъ додатокъ:	
на цѣлый рокъ . . .	вр. 5.—	на цѣлый рокъ . . .	5 рубл.
на полъ року . . .	вр. 2·50	на полъ року . . .	2 р. 50к.
на четверть року . . .	вр. 1·25		
Для Заграницы, окрѣмъ Россіи:			
на цѣлый рокъ		10 зр.	
на полъ року		5 зр.	
на четверть року		2·50 зр.	
съ дод. „Библіотеки“:		на самъ додатокъ:	
на цѣлый рокъ		6 зр.	

ды, однодушности и спольной дѣльности всѣхъ щирыхъ Русиновъ. Однакожь въ ту саму пору коли цѣла Русь выжидала осущенія той згоды, гдекому выдалась блуканица по мановицамъ бездорожахъ такъ приманливою, такъ доброю чи хосенною, а павѣть почестною, що въ ту саму пору загальнаго выжиданія згоды, якъ се выявивъ нагладно переведеный процесь, кувалися заговоры противъ такои щирон згоды противъ тыхъ, що щиро стояли за сею згодою и добромъ народа, — а замѣсть згоды и однодушности готовились новій роздоры и нова блуканица по бездорожахъ. И треба було ажъ сумного досвѣду, щобы та якбы зачарована блуканица и крутаница выявилась для всѣхъ въ своїмъ повидѣніи свѣтлѣи свои без отрадности, треба было ажъ сумного досвѣду щобы всѣмъ, павѣть самыя блукаючимъ, стал ясныиъ, до якого пониженія, до якои затрати пагои пародности може довести та блуканица.

Такъ будьмо щирыми и праведными передъ всѣмъ что до самыx себѣ, до свого власнога народа. Прочь съ всякою гипокризію, съ всякимъ фарисействомъ въ нашомъ народномъ исповѣданію, прочь съ всякими ирачными двуличными тенденціями и стремленіями, претивными нашей народной идеи, — тенденціи, которыхъ самъ найблизій исповѣдники въ силѣ передъ скѣтомъ оправдати, а наѣтъ до нихъ смѣло призватись.

Середъ розбуреного моря страстей и
пастей, середъ тяжкихъ злидѣй и ударовъ
якій смылятся на насъ мало не що день, —
повинна намъ присвѣчувати передовсѣмъ тве-
да, непоколебима, але и ясна вѣра въ наш
народну идею, ясна свѣдомость въ
свои народности.

Есьмо и хочемо быти Русинами, хочемо жити и развиватись яко Русины на нашей правѣчной рускѣ землѣ, хочемо стояти самостойными а успешными розвесель нашимъ народа руского и хоронити его противъ всѣхъ

кого вынародовлени, противъ всякихъ кривдъ и упослѣдженій, противъ всякого гнету. Върний первѣстній идеи народній всѣхъ Русиновъ, высказаний еще р. 1848, стоимо твердо и не-устрашимо на тѣмъ становищу новной само-стѣйности и одноцѣльности нашего русского народа такъ супротивъ польскаго якъ и рос-сійскаго (великорусскаго) и хочемо дальше поступати тою дорогою, яку указуе намъ се наше становище народне и наша добре зро-зумѣла исторія тысячелѣтна, а всякий усилия, вынародовити нашъ рускій народъ чи то въ користь польщины, чи мадярщины и румунь-щины, чи россійщины, — уважаемо за атен-тать на нашу руску народность. Наша пай-близна цѣль: подвигнути нашъ народъ до мо-ральномъ и матеріальномъ высоты культурнои успѣши и хосенно розвинути всѣ такъ пре-богатѣй свойства и силы нашей народности до повного процвѣту, здобути нашему народови достойнѣе ему мѣсце середъ родинъ славян-скихъ и въ загалѣ европейскихъ народовъ и зробити его сповучастникомъ великои, вселюд-ской працѣ культурнои.

Се наша исповѣдь народа, за которую можемо дати отповѣдь передъ всякимъ судомъ и передъ цѣлымъ свѣтомъ; се наша идея народа, что въ силѣ оживити и воскресити цѣлый нашъ великий народъ и зъеднати ему по-вагу у всѣхъ добромыслячихъ людей постороннихъ; се заповѣдь, передана намъ нашими батьками и прадѣдами — нашою тысячилѣтною исторію народпою.

Тожь пора, щобъ та народна идея руска
стала ясною исповѣдею каждого щирого Русина,
жереломъ его дѣлания и его проводнымъ
свѣтиломъ. Пора, чтобы зъ посередъ насъ
пропавъ вже разъ навѣть и сльдъ того фары
сейства взгядомъ своего народа, що веде не
жановцѣ и бездорожа, а не має сиѣлости явни
станути передъ лицемъ свѣта, пора, щобъ
каждый Русинъ исповѣдувавъ ту народну идею
за котрою не только може, але и повиненъ
каждого часу и въ кождомъ мѣсци сиѣлъ
вступатися, си неустранимо вызнавати и про
повѣдувати и задля неи навѣть съ честею
словою, а для народа съ користею потерпѣти

Лишаемо на познѣйше, подробно пояснити тѣ способы и средства, якими слѣдует намъ въ теперѣшнюю пору поступати напередъ змѣрять до нашей народной меты. Теперь ходить наль переговѣти о тѣ шобъ показати

нашу головну дорогу, якою має повернатися поступъ и розвой Русинівъ, щобъ прочистити ту дорогу отъ не потрѣбно и на нашу школу на съяныхъ буриновъ и повыкручувашхъ ма- нівцівъ и мати передъ собою видный, всѣмъ ясный шляхъ народного розвою. А здаєся намъ, що въ повысшихъ словахъ мѣстится все, що только можна сказати въ томъ взглядѣ.

Передовсѣмъ що до власного народа: се праця надъ моральнимъ и матеріаль- нымъ подвигненiemъ цѣлого нашего народа, — праця неутомима, всестороння, основна и позитивна. Всѣ нашї силы и засобы по- виннї мы звернути на ту працю, бо въ нїй почиває основа нашого житя и розвою, нашої будучности народної. Маємо передовсѣмъ зберегчи нашу народність — нашъ нардъ съ тими пребогатими и прекрасными свойства- ми и силами, якими такъ хосенно вyzначається нашъ нардъ и наша народність руска; маємо оттакъ оживити, розвинути и до пов- ного процвѣту довести тї свойства и силы народнї, маємо нашъ нардъ довести до повного, самостїйного житя народного и вы- вести єго на поле культурної працї. Въ тихъ короткихъ словахъ мѣстится всѣ такъ много- численнї задачи и обовязки взглядомъ нашего народа, який на насъ вкладає не толькo добре- зрозумїлый патріотизмъ, але вже и сама по- винність чите інженерії.

Що до нашого краю. Не можна
краю отдѣлiti отъ народа и тому то добро
краю стає за одно съ добромъ нашего народа. Бажаємо добра власного народа, то тымъ
самымъ бажаємо добра, розвою и процвѣту
цѣлого краю. Якъ теперѣшній станъ нашого народа такъ и теперѣшній станъ нашого краю не отповѣдає сему бажаню нашему. Тому хочемо змѣни и поправы сего стану и
до сего йде наша праця. Але коли въ працѣ
надъ подвигненiemъ нашего народа може дѣлati только наша власна сила, то въ працѣ надъ
подвигненiemъ краю може и повинна дѣлati вже не только наша власна сила, але й сила
всѣхъ добрихъ, живыхъ и добромысличихъ
елементовъ краївъ. Для народної працї
сполучаймо всѣ силы всѣхъ Русиновъ, для
краївної працї закликаймо всѣхъ добромысли-
чихъ країнъ. Порозумѣти се становище и на
нашомъ народномъ прапорѣ виписати разомъ
съ добромъ народа такожъ и добро краю, се
наказує памъ не только нашъ власний инте-

султаны¹). Въ гаремахъ сultаньскихъ говорено по славянски²), яничары були зъ самыхъ Славянъ зложений, такъ що насть коменда була славянска; приходила хвиля, коли сultанатъ турецкій мавъ статись славянско-

магомеданьскою державою.

Инакше пойшло въ XVII. вѣцѣ и послѣднѣе. Турки поняли, что ихъ народность выставлена на загаду, коли не поддержать развитку славянского элементу. Настали для Болгаровъ тѣжкій владиѣ: подъ наглядомъ политичнѣмъ поверглено ихъ въ „рангъ“ най-дешеваго рода, чудѣ низкаго и склоненаго

1) Въ вѣкахъ XV. и XVI. выдавали султанскій канцеляріи много грамотъ съ привилѣями для Дубровника (Рагузы), а такожь цвѣрь Жигмонть люксембургскій и Матвѣй Корвинъ. Иванъ Заполія переписывалъ иъ тѣмже языцѣ съ Туркомъ Мехмедомъ бегемъ (Дубровницкій привилѣй Мурада I въ р. 1430, Могамеда II въ р. 1480, дальше Баязеда, а иъ конца Селима I въ р. 1517. Гл. Miklosich, Monum. aeg. Ч. 362, 523, 526, 550, 494, 555).

550, 494, 553).

3) Болгарскій и сербской княгинѣ були черезъ
довгій часъ окраю султанъскихъ гаремовъ. За
Мурада I була супружкою Тамара, сестра бол-
гарскаго царя Симеана, за Балзеда була супруж-
кою Олимпия (въ пѣсняхъ народныхъ Милена),
сестра Стефана Лазаревича сербскаго, а за Му-
рада II Мара зъ сербской мажной родины Бран-
ковичъ. Наша руска попаданка Роксолана була
жѣнкою Солимана Великого а матерью хедачаго
султана Селима, котрого выхованъ знаний зъ по-
длотовъ португальскій ждѣ Жуанъ Микесъ (Juan
Miques).

ДОНИСЬ

Зъ подъ Устрикъ

ресь народныи, але и розумъ политичныи.
Тымъ чиномъ станемо не только сильній въ
народѣ але и сильній въ цѣлому краю, а по-
середно и въ державѣ.

Не легка се рѣчь ставити на те становище. Майже безнастаний напасти изъ нашу народнѣсть, неустаюча а до крайной пристрастї посунена вражда международна въ нашимъ краю яко що не силомоць спихає насъ изъ становище отпорне, отже негативне, не дасъ намъ яснымъ окомъ обнати загального стану краю и взятыи до позитивной працѣ. Але въ тожъ и задача наша: перемогти тѣ трудности и перешкоды, не датися збити зъ правой дороги поступу, указувати шкодливость безпамятной вражды, си сколько можна усмиряти и лагодити, ставити выше отъ нашихъ противниківъ и пѣкъ не допустити до того, щобы слѣпа пристрасть або безпамятне розльяренье руководили вашими народными дѣлами, нашою народною политикою. Вже въ часѣ процесу дуже справедливо замѣтивъ одинъ зъ подсудимыхъ, що у насъ уважається той большинъ патріотомъ, кто бѣльше въ голосиїше кричить, — та часонись патріотичною и популяризую, що яскравише и завзятише нападає на противну сторону и поддержує люту вражду, не зважаючи на те, що тѣ крики и галасы се только пуста и безсильна негація тымъ шкодливиша, що закрыває власну бездѣльность и бракъ всякої здорової мысли позитивної. Єсть се очевидний знакъ глубокого упадку и попсованости, есть се хороба, що перейшла до насъ зъ львівско-польской прасы и тажко притмила нашъ розумъ и тактъ політическій. За тою тяжкою хоробою чи заслѣпленьемъ, затрачуєся якъ добро самого народа, такъ и добро краю. Мѣсце позитивної и хосеніїї працѣ заступає пуста крикливость и безцѣльна а шкодлива демонстраційность. Такъ само робить и польска сторона, додаючи єще до своєї крикливости рѣжгороднїй напасти и репресійнїй мѣры. И въ такої обопольнїй, ажъ до отразливости безпамятнїй и сквернїй борбѣ упадає народъ, упадає край, мовкнє слово правды и свободы, въ выроджуєся безгранична деморалізація. Ось чому нашимъ святымъ обовязкомъ взглядомъ власного народа и взглядомъ краю выдобутись, всѣма силами вырватись зъ того злощасного бмуту, заівити себе зрѣлыми политиками и другами народа и краю. Мѣрою нашего патріотизму най буде праця позитивна, праця хочбы найтихвиша, але для народа хосенна. Славою нашою най будуть правдивій заслуги около добра народа и краю, а не пуста галасливость и безцѣльна демонстраційность. Поступъ и розвой нашего народа и краю най буде правдивимъ мѣриломъ нашего патріотизму и заслугъ.

(Дальше буде.)

Нова непокояча вѣсть

хочь удержанная доси лишь въ вузшихъ кругахъ — дойшла нашей вѣдомости. Уважаемъ нашимъ обовязкомъ выявити еи ширшимъ кругамъ пашимъ, бо она живо интересуе цѣле руске духовенство и цѣлый рускій народъ. Справа относится до руской семинаріи во Львовѣ. Якъ звѣстно, вже заразъ по реформѣ монастыри оо. Василіянъ, въ польскихъ газетахъ

появилися насты в управительство львовской семинарии духовной и римо-католической домаганя, щобы въ львовской семинарии переведена буда реформа въ таکомъ самомъ дусі, иже реформа монастыри оо. Василіянъ, именно, щобы управительство семинариї отдане будо въ тѣ самій руки. Польські гавесты, може бути, буди інспірованій съыше. Реформа монастыри василіянського мала бути иначе пробою, о сколько въ рускій Галичинѣ дадутся переводити подобній реформы. Звѣстно, що хотій реформа монастыри оо. Василіянъ сталає остаточно до-вершонымъ фактамъ, то все жъ таки викликала она протесты середъ нашихъ монастырій, середъ нашого свѣтского духовенства, интелигенціи и народу. Цѣле множество написанихъ и недописанихъ протестовъ рускихъ противъ той реформы далеко лучше пошибирає и арегиструє руска история для нашихъ потомкій, анѣжъ мы можемо зробити се въ теперійший хвили.

Се однакъ рѣчь певна, що дотичній сферы пересвѣдчилисѧ, що Русь галицка була противна такої реформѣ монастыри оо. Василіянъ и якъ по безуспѣшныхъ протестахъ поддалася вищої волї. Въ наслѣдство того, здається, дотичній сферы змѣнили трохи свою тактику для дальшихъ евентуальнихъ реформъ другихъ духовныхъ інституцій рускихъ. Дойшло до нашої вѣдомости, що въ вищихъ сферахъ удержанується таки намѣрення перевести реформу львівської духовної семинарії, але вже не за посередствомъ кауітій, котримъ Русь при реформѣ оо. Василіянъ була противна, а за посередствомъ латинськихъ законниківъ нѣмецкого закону, т. вв. шотонъ; тымъ то нѣмецкимъ законникамъ мавбы бути отданій варидъ семинарії. Не потребуємо довго розводитися надъ тымъ, що такій плянъ, дипломатично вручившій, для Русиновъ конець-концемъ мавбы то само значеніе, що плянъ укладаний польською прасою, бо сякъ чи такъ наша семинарія була бы отдана въ руки латинськихъ законниківъ, а Русини мусить противъ того якъ найрѣшучѣйше запротестувати. Отданье варяду рускої семинарії духовної въ руки латинськихъ законниківъ була бы дѣломъ шкодливимъ якъ для руского народу такъ и для самої унії. Чи реформа нашої семинарії єсть потрѣбна, — того мы не хочемъ рѣшати, але колибъ справдѣ була потрѣбна, то переведеніе реформы повинно и' мусить бути поручене виключно лишь нашимъ, галицко-рускимъ духовникамъ. Що мѣжъ нашимъ духовенствомъ знайдеся доволѣ мужѣвъ, способныхъ до такої задачї, — се не підлягає сомнѣнню. При такої важнїй реформѣ, якъ реформа семинарії, належить брати на увагу не лишь самї користи церковнї, але въ рѣвнїй мѣрѣ мусить бути взятї на увагу користи руско-народнї; въ противномъ случаю всяка реформа у насть не принесе добрихъ и спасеній плодовъ. Реформу можуть успѣшно перевести толькo такій духовнї особы, котрї при довѣрї у духовної найвишої власти можуть вилегитимуватися такожъ повнимъ довѣрїемъ у руского духовенства и народу.

ДОПІСЬ.

Зъ подъ Устрикъ.

(*Наша автономія. Елементарий нещастя. Виборы посла до сейму.*) Винесла то мысль — самоуправа чи автономія. Много обіцювано собѣ по автономії иль нашбмъ краю: насампередъ тую свободу, котрою кождый чоловѣкъ тѣшилася и наслаждатися бажав. Нѣчимъ всякий достатки бути свободы; лучша соломина свободы, икъ золота неволи. Дальше обіцювано собѣ полекшнене бть тигарбъ и усунене надувнитїй данної бюрократії нѣмецкої, такожъ надѣлано упрощенїи и скорѣйшого влагодомування всіхъ спraigъ. Тымчасомъ у насть, жаль сказати, доси надѣї ти не сповнилися. О улекшеню и влєченю публичныхъ тигарбъ нема и мовы; противно, тигарбъ що разъ бóльшій. Давній бюрократизмъ подвоини: н. пр. кто давнійшіе надворувань надъ рускимъ духовенствомъ дотычно ихъ одигу, поводженія иль церкви и въ суевольномъ житю? Справы не влагоджуються скорше, икъ давнійшіе: часомъ а найменшого понятія о автономії, иль въ добромильському окрѹгъ виборчому. Служитель добромильського и бѣрчанського округа борзко торгуєши на передъ о голосѣ. «Давлати воголосити христіанину твъгъ гойно — запущеніе виборцѣ — що ажъ въ отчѣтъ стоянія, не може и голосъ на нихъ дати?» Жаль сты тихо го народу, але и жаль, на нихъ пастырівъ добреївъ и пошагу у народу: запевно нѣде лягута руского духовенства не стоять гайданикъ иль добромильському и бѣрчанському путь. Зъ цѣлого бѣрчанського поїту було одинъ священикъ виборцемъ на пад-ри; лиши одинъ голосъ въ Бѣрги ушагъ на руского кандидата. Зъ Добромильского поїту для голоса на руского кандидата о. дечанъ и два священика (въ Полонъ и въ Гуцека). Прочі 16 голосівъ получивъ рускій кандидатъ бть виборцемъ устрицкого поїту, священикъ и священица. Честь и слава для того виборцю пої, утворенному особенно душнастризмъ, иль Гонбашову, Устинову, Бандрова, Устрикъ, Мочаръ, Стефковы.

Наконецъ съ признательностью ~~изъ~~^{за} ю, что выбрать въ сали будь подъ каждымъ ~~и~~^{въ} домъ точный и поважный, — об первій салѣ въ Добромили бть 1861 р. — *Русскій* ~~записка~~

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ

Австрійско-Угорська Монархія.

съданю; ухвалы выдѣлу съ всякими внесениями
про и сопѣга втигася въ протоколъ ухвалъ;
референтъ выдѣлу робить справоуданье о ре-
зультатѣ ухвалы и выроку до староства, до
вверхности громадской а часто и до постерун-
ку жандармеріи, — отъ староства жадається по-
мочи а отъ вверхности выполнанія выроку и
справоуданья; часто послѣдує еще рекурсы за-
судженого до выдѣлу краевого — и дѣло по
довгомъ писанию кончается на нѣчомъ! Такъ
буває и въ многихъ другихъ справахъ. До
того додати еще всякий автономичный хаосъ,
якъ примѣромъ одинъ каже: „за що буду ро-
бitti?“, другій для амбиціи хоче фигурувати
а нѣчого не робити, — то справдѣ треба дуже
серіозно разумати надъ необходимою поправою
нашихъ автономичныхъ отношень.

Сей рокъ належить до дуже лихихъ роковъ: безнастания слота и слота. Въ недѣлю на 15 (27) серпня постигла нашу окрестность нечувана бури съ градомъ величины доси невиданой: отъ лѣскового орѣха ажъ до груды важачои колька фунтвъ. Въ устрицкому судовомъ повѣтѣ опустошени градомъ громады: Дашбівка, Ровень, Гошбівъ, Гошбівчикъ, Задвѣрье, Рябе, Ясѣнь, Замлынье, Ялове, Мочары, Бандровъ, Стебникъ, Нанова, Коросно; въ добромильскомъ повѣтѣ: Смольниця, Лопушница, Старява, Хирбовъ, Сушица, Болозовъ, Чижки а по троха и Бѣличъ. Гдеякай мѣсцевости такъ знищени, що не остало анѣ слѣду ростинъ, а лишь same болото.

До сеї загальній нужди прилучилася для народу ще одна спеціальна нужда — я думаю тутъ про вибѣръ посла въ Добромили. У настѣ всякій вибѣръ можна уважати нуждою. Нѣгде здавсь, въ цѣлой Галичинѣ при виборахъ не ма бѣльшої розпусты и деморалізації народу

ЗАГРАНИЦЯ.

себе, коли его вже опустила и своя просвѣтчена
клиса, пойшовши въ службу або фанаріотовъ
або Туркобъ и всѣмъ богамъ вже покланялась,
лишь не свому? Латинизація римска разпочала
свою пропаганду: Чехи прислали тысячъ сво-
ихъ книжочокъ до молитовъ и катихиамбъ,
на магомеданство переходило вже часомъ и
само духовенство, а Нѣмцѣ (н. пр. Hans Frei-
herr v. Ungnad въ Urach підъ мѣстомъ Tübin-
gen и іншій) друкували для нихъ протестант-
скіи книги въ языкахъ хорватскому и церковно-
славянскому а письмомъ латинськимъ, глаго-
литикою и кирилицею. Колибы Поляки не
були мали тогды своихъ клопотовъ ажъ за
надто, а були такій дотепній, якъ ихъ ны-
нѣшній гдеякій тузиновій журналисты, то бу-
либы скоро запримѣтили, що болгарекій языкъ
„nie jest właściwie samoistnym językiem, lecz
tylko narzeczem polskiego“, бо якъ намъ лучи-
лося читати, мавъ вже Александръ Вел. съ
Ляхами боротись надъ Дунаемъ.
Въ таку то добу непрасливу для Болга-
рії, відомої Юг. Рум.,

Франція. Въ Парижи стався мінуети-
боты дробный на око выпадокъ, але широкий
много галасу въ прасѣ французской и іншої
Въ Парижи существуете отъ 18 лѣтъ пісмо то-
вариство гимнастичне. Въ суботу товариство то-
мало отбути въ одной кавярии свой пісмени-
зборъ а при томъ мало справити пиръ и че-
двохъ бѣгдающихъ товаришъ. Однакъ
запрошуочій членовъ на той пиръ другому
кимсь принадкомъ такожъ предсѣдателемъ фран-
цузскон патріотичної лиги товаристъ гимнастич-
ныхъ, Деруледови, звѣстному патріотич-
нисателеви и горячому поборникovi ідеї револю-
противъ Нѣмцівъ. Деруледъ ескорбакомъ
ньемъ ему того обѣжника, уважавъ то
провокацію чи маніфестацію вихревою
тивъ Французовъ и уложивъ плянъ разбити
нѣмецкого товариства гимнастичного. Другъ
французскій поднесли той фактъ до величч-
ченя и такъ непріязно настроили опінію публики
до нѣмецкого товариства, що поліція обравши
непріємныхъ ексцесовъ, заказала простираніе
зборъ и навѣть замкнула кавярию, що по-
мався отбути. Зъ того вийшовъ великий про-
деръ въ прасѣ нѣмецкїй: National Ztg. газета
вже, що житє Нѣмцівъ въ Парижі відомо
волоску; и она подобно якъ Kölnerische Ztg. звали
нѣмецке правительство, щобы юри-
дическимъ

Въ таку то добу нещасливу для Болгаровъ выступицъ Юрій Венелинъ,

(Конецъ буде.

французское правительство зъ власной ініціативы
дало правительству нѣмецкому успокоююче выя-
сненіе, заявило именно, что товариство францу-
зской патріотичной лиги складась зъ элементовъ
революційныхъ, охочихъ до демонстрацій, отже
правительство заказуючи збръ нѣмецкого това-
риства учинило се зъ конечности для удержанія
публичного спокою. — Агитациія анти-нѣмецка въ
днеприкахъ французскихъ ведеся дальше: одинъ
дневникъ заповѣдае, что буде публикувати имена
тыхъ Французовъ, котрій даютъ Нѣмцямъ роботу.
Ходятъ поголоски, что Французы устроятъ въ
рѣчию битвы подъ Седаномъ антинѣмецку де-
монстрацію. Амбасадоръ нѣмецкій въ Парижи кн.
Гогенльоге мавъ серіозну размову въ той сиравъ
съ французскимъ президентомъ министровъ.

Кабинетъ Диклерка ухваливъ и наказавъ зовоимъ разбронти военныи корабль францускій, ко-
тры по поводу вышадкѣвъ египетскихъ покликаны
до чинной службы. Розпорядженъе тое вже перес-
веденено.

Италия. Дня 24 вересня отбудеся въ Ватиканѣ велика кононисторія, на котрой дръ Штросмаеръ, звѣстный хорватскій епископъ-патріот одержить капелюхъ кардинальскій.

Туреччина. Минувшого разу мы вже доказали, что Порта наконецъ пристала на принять поправокъ англійскихъ до проекту конвенції войскової въ Египтѣ и на текстъ проклямаціі, оголошуючої Араби-пашу бунтовщикомъ. Конвенція заключати буде слѣдующіе точки: 1) Сила континентальна

заключати буде слідуючі точки. 1) Сила контингенсу турецкого має виносити 6.000 людей; той контингенсъ може бути побольщений лише за спільною згодою обохъ державъ. 2) Турки виселуть зъ кораблівъ въ Абукиръ, Розетъ и Да-

НОВИНКИ

— Выбръ послъ до рады державной зъ сельского округа выборчого Бережаны-Подгайцѣ-Рогатынъ отбувся въ четверть, дни 31 серпня. Значною большою голосовъ выбрано посломъ гр. Романа Потоцкого. Въ Бережанахъ на 172 голосующихъ одержавъ гр. Потоцкій всѣ голосы. Въ Подгайцахъ одержавъ гр. Потоцкій 114 голосовъ, а кандидатъ „Рускои Рады“ Ал. Філаковскій 43 голосовъ. Въ Рогатынѣ одержавъ гр. Потоцкій 240 голосовъ, а Філаковскій 12 голосовъ. Въ всѣхъ трехъ повѣтахъ разомъ одержавъ гр. Потоцкій 526 голосовъ а Філаковскій 55 голосовъ.

— Загальний зборы товар. „имени Качковскаго“ отбувся дни 19 (31) с. м. во Львовѣ въ великой сали „Народного Дому“. Зобранихъ было надъ 150 осбѣ. Въ складъ нового выдѣлу входять: чл. крыл. Павликівъ яко предсѣдатель, о. Калинець, о. Литинський, о. Костецкій, о. Полянський, дръ Король, дръ Литинський, дръ Савинківъ и Гуля-

аръ Король, дръ Литвинській, дръ Савицкій и Гучковскій яко вѣдѣловѣ, а Держко, дръ Павенцкій, Авдыковскій и Лабашъ яко заступники вѣдѣловъхъ. Подробнѣйше спрапозданье подамо въ слѣдуючомъ числѣ.

До сих пор не наступила еще ратификация конвенции воинской межи Португалии и Англию.

Египет. Последнего разу описали мы рухъ войскъ английскихъ въ Измалки до Рамзеса и Каасазинъ. Вольседееви почастылося вышерти Египтъ въ занятыхъ ставонищъ. Араби-паша рѣшился перейти въ дефензивную тактику въ offenзиву, чтобы, если не прогнать Англійцевъ въ Каасазину, то бодай дѣльшій вхъ походъ на передъ подержати, бо Англійцы заняли 36-кильометрову просторопъ бѣть Измалки до Каасазину. Дни 27 сорока ген. Вольседея сконцентрированы 11.000 войска (англійского и индійского) 2500 коней и 27 гарнагъ на той линіи. Два дни перестояла англійска армія передъ Тель-ель-Кебаръ, штурмъ входовою брамовою до плодоносного краю Дельта. Колибъ були тамъ убиты, то вже не терпѣли бы ажъ недостачъ воды до питья, ажъ великии спеки, ажъ степовыи теренъ не перешкоджали бы имъ операциямъ, — словомъ, Англійцы бажали ажъ наилучше добраться до „блаженнаго краю Гозенъ“. Араби-паша рѣшился перешкодити имъ учѣти во тмъ египетскаго равнине.

переступотво противъ публичной обычности въ §. 516 и противъ уставы прасовой въ §§. 24, 34, 35 и 36; дальше закидает участъ въ тайныхъ товариствахъ соціалпотичныхъ, редактированіе сконфискованныхъ книгъ: „Дэнія“ и „Молот“, друко-ванныхъ во Львовѣ и участъ въ выдавництвѣ „Громады“ въ Женевѣ. До трибуналу входятъ: совѣт. Савчинський яко предсѣдатель и сов. Драцкій и суд. Литвиновичъ яко возванты. Обжалованье вносить застуникъ прокуратора Дуневичъ. Защитникъ въ ураду адвокатъ дръ Семильский. На лавѣ присяжныхъ застѣдають: пп. Давидъ Секлеръ, Робертъ Чайковскій, Ферд. Борковскій, Едв. Фридрихъ, Исаакъ Лизаруэ, Марк. Гадзинський, Ил. Саврацкій, Кар. Лозаньскій, др. Липперъ, Юл. Ербаръ, дръ Юл. Дорнбахъ, Мазр. Галь и Кар. Велеръ. На внесенье прокуратора разправа отбувалась при замкненныхъ дверехъ. Разправа має троиціи три дни.

Въ понедѣлокъ сего тыждня Араби выступили съединено противъ Англійцѣвъ и поступивъ себѣ зруче, искали правила стратегики. Онь называлъ Англійцѣвъ въ тѣхъ хвили, коли они были разсѣяніи въ долгой линіи а не въ широкой, отчю же можеъ передышъ отдѣланъ не могла наспѣти такъ швидко, якъ сего вышестѣ вожна тактика. Однакожъ Араби помыслили въ тойъ, що обчи-саніи себѣ, що буде жаль дѣло лишь съ ин-фanterією и артилерією англійскою, а не думатъ, щобъ кавалерія англійска могла сму богато по-шидити; бѣль очевидно кавалерію англійску вѣль-за рѣзкій съ легкимъ кавалерію египетской, котра-ко юмъкохъ выстѣлахъ противъ неї разсыпалася, а не знать о тойъ, що европею кавалерія на-стучы на неприятеля въ збитыхъ масивныхъ ма-шинахъ и есть страшно небезпечно. Того, якъ сказао, Араби-шаша не знать и черезъ томъ изъ-вать его жаль виновній для него конецъ. А-раби выступили съ 8 батальонами пѣхоты и 12 пушками противъ 21, батальонами англійскими выставленными въ Касасинѣ, котрыиъ небаловъ сбѣзувъ изъ можеъ лишь одинъ еще батальонъ въ Махади. Всюда египетскій покорился дуже хоро-

брата и сыновей и много булаки выстроили Аль-
тентовъ. Дни 31 д. и. и. иль почт
гайдука изъ Калуги, который по буда прибула | - участве изъ Львова. Зато бѣхтику жидовку Ханю Альтенбергъ, ба-

горку, мешкаючу при ул. Собѣского, ч. 32, о
блькадесять кроковъ отъ намѣтництва. Коли ко-
мъ 11-ой години въ ночи прійшовъ домовъ сынъ
лѣвъ Альтенбергъ, заставъ вже трупа матери съ
одрапанимъ лицемъ и стрычкомъ около шеи. Въ
рѣчи були порозкиданій, але здавалось такъ,
коись зробивъ се лишь на тое, щобы затерти
якій слѣды убійства, бо, здається, нѣчого не зра-
вано. Полиція увязнила вже двѣ особы и веде-
ло дѣлство. Въ той самой каменици бувъ шинкъ
подъ гренадіеромъ". Пригадуємъ читателямъ, що
передъ рокомъ замордовано во Львовѣ шинкаря
Боркеса; убійцѣвъ доси не вислѣджено.

— Полиційний судъ „Czas-u". Краковскій „Czas" въ
лѣ 190-омъ пишучи про нашого Митрополита
азыває его „prawistyczne i sproso-
ionu", а згадуючи въ члѣ 198-омъ о выбо-
ахъ турчаньскихъ, каже: „W jednymъ tylko o-
grodzi wyborcymъ zapisać nam przychodzi wybó-
rosła z obozu, wrogiego państwa i nago do-
wi. W okręgu wyborczym Turka został wybrany
Antoniewicz wskutek niedopilnowania sprawy".
Отже посолъ „Czas-u" нашъ Митрополитъ — пан-
лавистъ, а посолъ дръ Антоневичъ — небезпек-
ный ворогъ державы! Ну, такї рѣчи вже и гидко
сумно читати!

подорожный путникъ колька свѣчокъ на жертву.
Коли костельный хотѣвъ осадити тѣ овѣчки въ
лѣхтарѣ, зауваживъ незвычайну ихъ вагу, о чѣмъ
повѣдомивъ пароха. Сей казавъ перетяти на двое
найтяжшу свѣчку и ось показалось, що на нїй
була лишь тонка поволока воску, а въ серединѣ
находився прасований динамитъ. Такъ само и
другї свѣчки мѣстили въ собѣ динамитъ. Незвѣс-
тный доси путникъ хотѣвъ, знатъ, высадити цѣ-
лый костелъ въ воздухъ.

— До принятia воспитанниковъ въ дяківско-учительське
заведеніе фундаціи бл. п. еписк. Іоана Снѣгур-
скаго въ Перемышли на рокъ шк. 1882/83 визна-
чуся речинець на день 2 жовтня 1882 н. ст.
Условія до принятia доконче потрѣбній слѣдуючій:
1) уkońченій 17-тий рокъ житя; 2) непорочність
обычаївъ; 3) уkońчена 4-та або бодай 3-та кляса
школъ народныхъ съ добрымъ успѣхомъ и 4)
добрий, чистый и вже мужескій (не дитячій)
голосъ. Убѣгателъ мають дотычній свои поданія
заосмотреній въ потрѣбній овѣдоцтва, черезъ паро-
хіяльный урядъ найдальше до 25 лат. вересня
1882 сюда предложити, а самій лично дня 2 лат.
жовтня 1882 въ канцелярії явитися. Кто зъ кан-
дидатовъ высше оказаныхъ условій не доповнить

— Процесъ Енслера въ Чернѣвцахъ, о котрому мы
же доносили, закончился. Енслера засужено на
восьмь лѣтъ възпиць, заостреной постомъ, Фрундзу
на одинъ рѣкъ, а Крайчицкого увѣльнено. Енслеръ
котѣвъ перекупилъ судію, искаживъ
того поданье не буде увзгляднене. Замѣсть фор-
мального свѣдоцства рожденія и крещенія доостаточ-
но буде, если дотычный парохъ урядъ на проше-
нию убѣгателя сопроводячи тоежь примѣтить рѣкъ,
месяцъ и день рожденія и крещенія просителя.

— Непамятна повѣнь дѣткнула страшенно дня 20 серпня повѣть рогатинській. Цѣла полуднева часть надъ Днѣстромъ положеныхъ сель дознала въ наслѣдство той повѣни дуже великихъ стратъ. Въ десять мѣсяцевостяхъ по причинѣ навального припливу водъ мешканцѣ заледво уратували житѣ а стратили майже цѣле майно. Для несения помочи тымъ нещастнымъ завязався комитетъ въ Рогатинѣ, который на разъ зарядивъ потрѣбніе средства, але тіи ледво найпершій потребы нещастныхъ заспокоили, великому же нещастю, ко тре нынѣ въ цѣлой наготѣ оказалось, допомочи не здолѣли. Щобы позыскати ширшу подставу дѣл збираня потрѣбныхъ средствъ для несения помочи повѣнею дѣткненіемъ, удався комитетъ до выс. ц. к. намѣтицтва о позволеніе збирати добро-

— П. Павель Попель одинъ зъ головнѣйшихъ стовѣрѣй краковской партіи станчиковской выдавъ си-
ми днями въ Krakowѣ друге „открите письмо въ
оправѣ рускѣй“ до п. Станислава Поляновскаго.
Есть се реплика на отповѣдь п. Поляновскаго,
который отрубавъ п. Попелеви, что „sprawa ruska
je...“

— Хмароломъ лучився дні 27 серпня пополудні въ повѣтѣ тарновскому такій отрашний, що водно не лише забрали все збоже зъ поль, але въ мігихъ мѣсцяхъ забирали урожайну землю и вланахъ полищали величезній долы и вертепы. Бі рабочю вода выдирала зъ землї, то люде ловили по ровахъ кошами и корытами.

— Дистеръ наробивъ послѣдними выливами только у насъ величезної шкоды, але й на П

— Российскихъ жидовъ емгрантовъ, — пише кіевска „Заря“ посля розказовъ самыхже жидовъ повернувшихъ зъ Америки въ Россію — принали въ Америцѣ дуже непріязно всѣ тамошній роботники. Непріязнь тая росла що разъ больше въ мѣру, якъ прибували новій шартіи емгрантовъ. Дойшло до того, що жидовъ не пускали до домовъ и они и днемъ и ночею скитались по улицахъ.

— Салю сеймову отновлено теперъ трохъ, бо, якъ

— Да рады повѣтовори въ Бучачи отбудеся днія 1. жовтня с. р. доповняючій виборъ одного члена зъ округа громадъ сельскихъ.

— Члены сойму пойдутъ въ понедѣлокъ, с. с. по отвореню сесіи, особнымъ пѣздомъ на выставу перемыску.

— О новиціяхъ добромильскому звѣщае урядова „Gazeta Lwowska“, що той же донерва 15 л. ве-ресня о. р. може розпочатись, а то по той при-чинѣ, що реставровани салѣ для новаковъ не виїхали єще. Ми зъ своєї сторони бажалибы, що-бы въ тихъ салахъ заоѓдали тіш, кому слѣдує, а не люде чужої народності и обряду. Довѣдусось, що Русини не мають звoїмъ охоты отdatись пoдъ єзуїтску опѣку и дотеперъшній новаки вы-ступили зъ Чину.

— Замордование езуита. Въ Рагузѣ случився страшный случай замордования езуита. Коли той въ ризахъ церковныхъ отправлялъ службу божу, одна девчина проткнула съ штилетомъ до преотола и завдали ему пять смертельныхъ ранъ на мѣсцѣ умертвія. Въ наслѣдство того случало склонговано въ мѣстѣ войско въ обавы, чтобы не прішло до якихъ непорядкій.

людамъ по коридори пысъмъ на рукоѣтъ лзыцъ, та еще кричать, що то по шизматицки, московске, що таке писъмо судъ откине, бо прокураторъ не умѣє по рубки читати и т. и. Мы не знаско, чи таюшне начальство суду знає о тонъ поступованію своего слуги, бо колибъ знало, то не отерпѣлобы певно такого понесѣрування и надъужити законопѣть!

— Въ лѣтнѣмъ театрѣ дѣйствіемъ мало не пришло до несчастія. Побѣдъ представлена дѣйствія чути спасенія, нежоньбы горѣли які шкаты. Тогда то озаялся голосъ изъ галеріи: горятъ! — въ шублицѣ почала скважно тиснутись до выходу, але остановилась изъ конца на представление energичнѣихъ людей. Показалось, что се почала вже тѣти докорація бѣзъ положенія лямы спиритусовъ. По сѣмъ представленье разошлось дальше.

— Диковать въ съезжихъ церковныхъ. До конца осени дверь удерживалась, только дробинки изрешеты

бездій, а лише малу частину удалось купити та-
машому приходниково.

— Въ Швейцаріяхъ выполнали для 25 х. с. м. па-
робки на полі гориць съ старыми монетами зъ
часомъ Зигмунта. Всѣ монеты, кроме двухъ зо-
лотыхъ, будуть срѣбрами.

— По выборѣ барона Пинно, министра торговли по-
сломъ до рады державы зъ округа сучасно-
радовецкого, кабинетъ гр. Таѣзе чинить вже
лишь двухъ министровъ не-послѣдъ, именно мин.
просвѣти бар. Конрадъ и мин. обороны краевою
гр. Вельзегергамба.

(Дѣлѣніе вѣст.) Цѣарь удѣлилъ громадѣ Бер-
надоту въ пос. теребовельскомъ 100 зр. запомо-
ги на доконченіе будови церкви и громады Но-
востоли, въ пос. аворбскому 100 зр. на будову
церкви. — Коло Новоствола изъ пос. бучацкому
найдено въ пасѣтѣ убитаго пасѣчника Короля.
Злочинецъ слѣдить. — Въ Мадридѣ умеръ най-
богатѣйший ощигатель Испаніи, маркизъ Манса-
ндо, князь Сантони. — Въ Перемышлѣ отбудется
дни 8 х. вересня с. р. конгресъ нафтowy. —
Рухъ побѣдѣлъ омнibusовыхъ межи Львовомъ въ
Пустомитами на желѣзницѣ артии. Альбрехта
буде завѣщеніемъ. — Въ Тирѣ утонули 82 лѣтніе
старецъ Константина Францеско; въ оставленіемъ
лишь яко причину самоубійства подавъ — заподѣль
въ любовѣ. — Маушалочъ дѣлъ Зыблевичъ выхѣбъ
въ середу на ночь до кн. Санѣтѣ въ Краснинѣ.
— Въ Кримѣ въ Бессарабії не зреютъ сего року
тютюнъ. — Кажуть, що президентъ высшого суду
красного дрѣ Шенкъ намѣряє податись въ пенсію.
Повѣнь заміяла въ дорозѣ одного селянина съ
жененою зъ Гуминскѣ въ пос. тарнівскому и унесла
далеко ихъ труси. — Въ околицѣ Синаю,
лѣтнію резиденцію румунського короля, будо сими
дніми досить сильне землетрясенье. — Якійсь
любителъ цвѣтівъ въ Фалькенбурзѣ выгодувавъ
небувалі доси зеленій рожь.

ГОСПОДАРСТВО и ТОРГОВЛЯ.

— Соли галицкою продуковано въ липнію с. р.
113.670 метр. сотнарбъ, а продано 88.897 метр.
сотн. Въ той же самобъ мѣсяціи минувшого року
продажа соли въносила 112.669 метр. сотн., а
продажа 87.964 метр. сотнарбъ.

— Про урожай пишуть намѣтъ зъ Залещицкого,
що тамтуди дуже гарне збожжя и такого урожаю
вже 40 лѣтъ не було. Лише анижъ троха по-
смалені.

— Вѣ спроста жалѣзницѣ трансверзальніи завязавъ
бр. Шварцъ зъ іменемъ консорцію будови тої же
жалѣзницѣ уклады съ дирекцію добръ архіназія
Альбрехта въ Вітковицяхъ що до достави 26.000
тонъ піснъ въ рокахъ 1882 и 1883 по цѣнѣ 115
зр. за тону.

Вѣсти епархіальни.

Зъ Епархії Львовской.

Каноничною інституцію одержавъ о. Т. Бор-
одайкевичъ на кан. Городище дек. тернопільского.
Подалися на Джуруковъ дек. жуківського:
оо. 1) Л. Шухевичъ зъ Рожнова, 2) І. Івановичъ
зъ Нуща, 3) А. Заклинський зъ Кесмирна, 4)
Е. Кушікъ зъ Черновець, 5) Н. Волошинський
зъ Николача, 6) І. Биррактъ зъ Волт. довголуцкимъ
7) І. Баласевичъ зъ Боянъ, 8) П. Руденський зъ
Жиравки, 9) І. Гургула зъ Путятина, 10) А.
Яворський зъ Гребенова, 11) Е. Проокурницький зъ
Чорнѣва, 12) Л. Авдиковичъ зъ Товстого, 13)
Т. Березовський зъ Крушельницѣ, 14) М. Соне-
віцький зъ Переяловки, 15) І. Рогужанський зъ
Вашковець и 16) М. Скородинський зъ Малехова.

Курсъ збожжя

зъ дні 15 л. серпня 1882.

Цѣна за 100 кильограммовъ.		
	гр. кр.	гр. кр.
Пшеница червона	9	9.50
" бѣла	—	—
" жовта	—	—
" осіна	—	—
Жито	5.75	6
Джмель	5.50	6
Гречка	6.25	6.75
Овесъ	5.25	5.75
Горохъ до варки	8	9
" , віст.	6	6.50
Вівся	5.75	6.25
Кокорудза стара	6.75	7.40
" нова	—	—
Райка зімовий	—	—
" літній	—	—
Ржіж (Лінник)	—	—
Насіннє лінник	—	—
Конюшин (передва)	20	52
Кминъ	—	—
" анижъ	—	—
" плоскій	—	—

Мимо підвищеного цла

на сколько запасы вистануть — поручавъ торговля

КАРОЛЯ БАЛЛАБАНА во Львовѣ

бо львівській

Гербаты Конго $\frac{1}{2}$ кил. зр. 2— $\frac{1}{2}$ к. Куба . . . . . — 88
" родиной " 3— " " " . . . . . — 92
" Melang de Moskan " 4— " " " . . . . . — 96
" Imperial . . . . . 5— " " " . . . . . — 96
" найлуч. высвѣквъ " 1-70 " " " . . . . . — 96
Кавы, на сколько запасы вы- " " " . . . . . — 104
станутъ найдешевши. " " " . . . . . — 104
 $\frac{1}{2}$ кильо Сантось . . . . . 68 " " . . . . . — 104
4. Облиги за 100 р.

Індемізація галиц. 5% о. ав. . . . . — 100
Облиги комунальній Гал. банку рустик. 6% . . . . . — 101
Пожичн. пр. въ р. 1873 по 6% . . . . . — 102
5. Лісни мѣста Кракова . . . . . — 103

6. Монеты.

Дукатъ голландерскій 5.51 5.61
Цѣарскій 5.52 5.62
Наполеоніон 9.38 9.48
Польміперіал 9.68 9.78
Рубель російскій срѣбний 1.52 1.62
Паперовий 1.17 1.19
100 марокъ імператорській 57.50 58.25
Серебро . . . . . — — —

ІЗИДОРЪ РАБНЕРЪ

при ул. Галицькій, ч. 19 (напротивъ торговли паперу и. Колаского)

поручавъ І. Т. Публичності свіб добре заошмотреній

Складъ свѣжихъ товарівъ модныхъ,
блакатнихъ, шовковыхъ и т. и.

Одержанъ такожъ свѣжій транспортъ товарівъ осін-
ніхъ и зимовихъ.

Длячуши І. Т. Публичності за дотеперѣшній взгляды, упра-
шаю, що въ дальній землі удаватись до мене съ найчелен-
нійшими замовленнями.

Білети видаються у М. FLATAU,
General - Bevollmächtigter, Hamburg.
Admiralit t-Str. 12. (6—9)

Банкові и грошеві векселі.

Выдаваєць и отвѣчальний редакторъ: Володимиръ Барвінський.

На часъ виїзду редактора отвѣчає за редакцію Антонъ Горбачевский.

Приватне сотрудництво, платне зъ релі-
гійного фонду, креусе для прихода въ Новиці
дек. калюкого.

Жеребенюкъ при церквѣ въ день жисії въ
Михайлів позволено устроити о. Л. Лушинсь-
кому зъ Пихинча.

Ороніоріатскимъ комисаремъ въ обрядовихъ
спорахъ межи лат. администраторомъ Конечнимъ
въ Устю зеленої а рускимъ священістствомъ та-
війшого министрію не-послѣдъ, именно мин.
просвѣти бар. Конрадъ и мин. обороны краевою
гр. Вельзегергамба.

(Дѣлѣніе вѣст.) Цѣарь удѣлилъ громадѣ Бер-
надоту въ пос. теребовельскомъ 100 зр. запомо-
ги на доконченіе будови церкви и громады Но-
востоли, въ пос. аворбскому 100 зр. на будову
церкви. — Коло Новоствола изъ пос. бучацкому
найдено въ пасѣтѣ убитаго пасѣчника Короля.

Злочинецъ слѣдить. — Въ Мадридѣ умеръ най-
богатѣйший ощигатель Испаніи, маркизъ Манса-
ндо, князь Сантони. — Въ Перемышлѣ отбудеться
дни 8 х. вересня с. р. конгресъ нафтowy. —
Рухъ побѣдѣлъ омнibusовыхъ межи Львовомъ въ
Пустомитами на желѣзницѣ артии. Альбрехта
буде завѣщеніемъ. — Въ Тирѣ утонули 82 лѣтніе
старецъ Константина Францеско; въ оставленіемъ
лишь яко причину самоубійства подавъ — заподѣль
въ любовѣ. — Маушалочъ дѣлъ Зыблевичъ выхѣбъ
въ середу на ночь до кн. Санѣтѣ въ Краснинѣ.

— Въ Кримѣ въ Бессарабії не зреютъ сего року
тютюнъ. — Кажуть, що президентъ высшого суду
красного дрѣ Шенкъ намѣряє податись въ пенсію.
Повѣнь заміяла въ дорозѣ одного селянина съ
жененою зъ Гуминскѣ въ пос. тарнівскому и унесла
далеко ихъ труси. — Въ околицѣ Синаю,
лѣтнію резиденцію румунського короля, будо сими
дніми досить сильне землетрясенье. — Якійсь
любителъ цвѣтівъ въ Фалькенбурзѣ выгодувавъ
небувалі доси зеленій рожь.

— Соли галицкою продуковано въ липнію с. р.
113.670 метр. сотнарбъ, а продано 88.897 метр.
сотн. Въ той же самобъ мѣсяціи минувшого року
продажа соли въносила 112.669 метр. сотн., а
продажа 87.964 метр. сотнарбъ.

— Про урожай пишуть намѣтъ зъ Залещицкого,
що тамтуди дуже гарне збожжя и такого урожаю
вже 40 лѣтъ не було. Лише анижъ троха по-
смалені.

— Вѣ спроста жалѣзницѣ трансверзальніи завязавъ
бр. Шварцъ зъ іменемъ консорцію будови тої же
жалѣзницї уклады съ дирекцію добръ архіназія
Альбрехта въ Вітковицяхъ що до достави 26.000
тонъ піснъ въ рокахъ 1882 и 1883 по цѣнѣ 115
зр. за тону.

— Про урожай пишуть намѣтъ зъ Залещицкого,
що тамтуди дуже гарне збожжя и такого урожаю
вже 40 лѣтъ не було. Лише анижъ троха по-
смалені.

— Вѣ спроста жалѣзницѣ трансверзальніи завязавъ
бр. Шварцъ зъ іменемъ консорцію будови тої же
жалѣзницї уклады съ дирекцію добръ архіназія
Альбрехта въ Вітковицяхъ що до достави 26.000
тонъ піснъ въ рокахъ 1882 и 1883 по цѣнѣ 115
зр. за тону.

— Про урожай пишуть намѣтъ зъ Залещицкого,
що тамтуди дуже гарне збожжя и такого урожаю
вже 40 лѣтъ не було. Лише анижъ троха по-
смалені.

— Вѣ спроста жалѣзницѣ трансверзальніи завязавъ
бр. Шварцъ зъ іменемъ консорцію будови тої же
жалѣзницї уклады съ дирекцію добръ архіназія
Альбрехта въ Вітковицяхъ що до достави 26.000
тонъ піснъ въ рокахъ 1882 и 1883 по цѣнѣ 115
зр. за тону.

— Про урожай пишуть намѣтъ зъ Залещицкого,
що тамтуди дуже гарне збожжя и такого урожаю
вже 40 лѣтъ не було. Лише анижъ троха по-
смалені.

— Вѣ спроста жалѣзницѣ трансверзальніи завязавъ
бр. Шварцъ зъ іменемъ консорцію будови тої же
жалѣзницї уклады съ дирекцію добръ архіназія
Альбрехта въ Вітковицяхъ що до достави 26.000
тонъ піснъ въ рокахъ 1882 и 1883 по цѣнѣ 115
зр. за тону.

— Про урожай пишуть намѣтъ зъ Залещицкого,
що тамтуди дуже гарне збожжя и такого урожаю
вже 40 лѣтъ не було. Лише анижъ троха по-
смалені.

— Вѣ спроста жалѣзницѣ трансверзальніи завязавъ
бр. Шварцъ зъ іменемъ консорцію будови тої же
жалѣзницї уклады съ дирекцію добръ архіназія
Альбрехта въ Вітковицяхъ що до достави 26.000
тонъ піснъ въ рокахъ 1882 и 1883 по цѣнѣ 115
зр. за тону.

— Про урожай пишуть намѣтъ зъ Залещицкого,
що тамтуди дуже гарне збожжя и такого урожаю
вже 40 лѣтъ не було. Лише анижъ троха по-
смалені.

— Вѣ спроста жалѣзницѣ транс